

מישל' כה) אם רעב שנאך הআইলাহু ללחם וגוו', כי ג়হলিম אפקה חותה וגוו'. וסימןך - (אסתר ח) יבאה הפלך והמן אל הפתעה. אשרי היה מי שיזעך לרפכו.

ללכת בדרכך אמרת.

ובכל מי שלא יודע לסדר את שבח רבונו, טוב לו שלא נברא, מושום שאיריך תפלה שהיה שלמה למעלה, מושום שאיריך תפלה מתוך מתחשה ורצון הלב ויקול ודברי השפטים, לשנות שלמות וקשר רעב למעלה, פמו שהוא למעלה. כמו שיוצאות שלמות ממעלה למטה, בך דרכך מטה למעלה

לקשר קשר ברاءוי.

הסוד לחברים שלכו בדרכך ישוה - מתחשה ורצון וקול ודברו. אלו הארבעה קשרים קשיים. אחר קשר הקשרים של כלם באחד, נעשו כלם מרכבה אחת להשרות עליהם שכינה, ונעשה כלם לאחר ארבעה תומכים להחערם בהם, והשכינה בסמכת עליהם בכל אוטם.

הקשרים העליונים, מתחשה מוציאה רצון, רצון מוציאה דבוי רצון שיזיא, מתוך מתחשה, מוציאה קול נשמע, ואוטו קול נשמע עולה לקשר, קשרים מטה למעלה, קשרים מתחשים מתחשים. הקול שהוא רקשר קשרים ומושך

ברכות ממעלה למטה בלחש, תומך את ארבעת התומכים הללו: מתחשה ורצון, קול ודברו.

סמס' בסיום הקשר, המקום שהפל נקשר בו באחד, ובולם נעלמים אחד.

אשרי האיש שקיים קשר רבונו, וסמס' סמכות ברاءוי, ומתפוז בכל הדברים הללו שאמרני.

דאיינו חוביין, וחתאין דאתיהיבו בהזדהה על ההוא בשרא דקְרֵבָנָא. כמה דכתיב, (משל' כה) אם רעב שנאך הআইলাহু ללחם וגוו'. כי ג়হলিম אפקה חותה וגוו'. וסימנייך (אstor ח) יבא הפלך והמן אל הפתעה. זפאה איהו מאן דידע ארכיה למבה בארוח קשות.

ובכל מאן דלא ידע לסתרא שבחא דמאירה, טב ליה דלא אברי. בגין דאטטריך צלוטא דאייהו שלמא לעילא. (בניו דאטטריך צלוטא) מגו מתחשה, ורעותא דלבא, וקהלא, ומלה דשפונן. למעד שלימו וקשורא ויחודה לעילא, פגונא דאייהו לעילא. בגיןא דנפקא שלימו מעילא למתא, הכי אטריך מפתח ליעילא, לקשרא קשרא בדקה יאות.

רויא לחבריא דיהכון בארכ מישר, מתחשה. ורעותא. וקהלא. ומלה. אלין ארבע מקשרין קשרין. לבתר קשרין בלהו בחרא, אתעבידו בלהו רתיכא חרא, לאשראה עלייהו שכינטא, ואתעבידו בלהו לבתר ארבעה סמכין לאטערא בהו, ושבינטא אסתמיך עלייהו, בכל איינו קשרין עלאלין.

מחשה אפיק רעותא, (רעתא אפיק כלא) רעותא דנפק מגו מתחשה, אפיק קלא דאשטע, וההוא קלא דאשטע, סליק לקשרא קשרין מתהא לעילא, היכליין תפאין בעלאין. קלא דאייהו קשרין קשרין ומישך ברכאנ מעילא למתא בליחסו, סמיך אלין ארבעה סמכין: מתחשה. ורעותא. קלא. ומלה. סמכינו בסיומא דקשיירא, אחר דקלא אתקשר ביה בחרא, ואתעבידו בלהו חד.

ובאה איהו בר נש דקשר קשרין דמאירה, וסמיד סמיכין בדקה יאות, ואתפוזן בכל הגני מלין דקאמרן. זפאה איהו בהאי עלאמא, ובעלמא דאתה.

ברכות ממעלה למטה בלחש, תומך את ארבעת התומכים הללו: מתחשה ורצון, קול ודברו.

סמס' בסיום הקשר, המקום שהפל נקשר בו באחד, ובולם נעלמים אחד.

אשרי האיש שקיים קשר רבונו, וסמס' סמכות ברاءוי, ומתפוז בכל הדברים הללו שאמרני.

אשריו בועלם הזה ובועלם הבא.
עד כאן נתנו היכילות שבעצם
הקדשה.

רבי שמעון פתח ואמר, (חו"ע)
והפה באדם עברו ברית שם בגדו
בי. מי יגלה עפר מעיניך, אדם
הראשון, שהקדוש ברוך הוא ציה
אותך מצוח אחות ולא יכלת לעמוד
בה, משום שהhaftפתית על דברים
רעים, שהשתית אותה אותו נחש
הרע, שפטות (בראשית כ) ונהחש
היה ערום. ומשם בך התפתית
אחריו וגרמת מיתה לעצמך ולכל
אותם תולדות שיצאו מפה. בא
וראה, שפלו מישמתפתה אחריו
וירוד אליו לרגע אחד, יאביד
aczlo.

בא וראה, רוד היה קיימו ניעז
במקור של מים נובעים,
וכשדרחה לאرض אהרת וצערו
אותו, ולפי צערו נרכה מהארץ
הקדושה - אף על גב שירד
מדרגתו לדרגה מתחוננה עמד
בקיומו, ולא נכנס לציד האחר
ונשמר מפונו. מה בתוכו? (שמואל א)
ואולם חי יי' וחיה נפשך כי כפשע בגין ובין
המוות. דהא נהית בדרוגוי, עד דהוה בהי האי
שעורה. וזאתה חולקיה, מאן דסתמר
מההוא טרא בישא, ומכל דרגין דההוא
טרא, דמשתבח בעלמא.

שבמה טריין ודרגן אית ליצר הרע: נחש
עקלהון. שטן. מלאך (דף רס"ג ע"א)
המוות. יציר הרע. זה אוקמו. דאף על גב
המוות. יציר הרע. וזה אוקמו. שבע שמחן אינון לייה:
הבשמהן אלין אקררי, שבע שמחן אינון לייה:
שטן. טמא. שונא. אבן מבלול. ערל. רע.
צפוני. אלין אינון שבע שמחן, לךבל שבע
דרגן היכליין דיליה, דכליה מטרא
מסאבא כדקאמון. לךבל אלין שבע שמחן,
איןון דאקרי בהו גיהבם, אמר דאתנוי בהי
חיביא דעלמא. ואلين אינון: בור. שחת.

עד הכא אשתקלו היכליין בסטרא דקדושה.
רבי שמעון פתח ואמר, (חו"ע) וזה מה באדם
עהרו ברית שם בגדו כי. מאן יגלה עפר
מעיניך אדם קדמאה, דקודשא בריך הוא
פקיד לך פקידא חדא, ולא יכילת לקיימא
בה. בגין דاتفاقה על מלין בישין, דאסטי
לך הוה חיא בישא, דכתיב, (בראשית ז) והנחש
היה ערום. ובגין לך,اتفاقה אבתליה,
וגרמת מיתה לגרמה, וכל אינון תלמידין
דנפקו מינך. תא חזי, דכל מאן דاتفاقה
אבתליה ונחית לגביה ברגועא חדא, יתאבד
לגביה.

תא חזי, דוד הוה קיומא נעיין במקורא דמיין
נבעין, ובכד אתחדיה לארצה אחרת,
וצערין לייה, ולפום צעריה אתחדיה מארצה
קדישא. אף על גב נהנית מדרגו לדרגה
תפתה, קם בקיומה, ולא עאל לטרא
אחרא, ואסתמר מגניה. מה כתיב (שמואל א)
ואולם חי יי' וחיה נפשך כי כפשע בגין ובין
המוות. דהא נהית בדרוגוי, עד דהוה בהי האי
שעורה. וזאתה חולקיה, מאן דסתמר
מההוא טרא בישא, ומכל דרגין דההוא
טרא, דמשתבח בעלמא.

דבמה טריין ודרגן אית ליצר הרע: נחש
עקלהון. שטן. מלאך (דף רס"ג ע"א)
המוות. יציר הרע. זה אוקמו. דאף על גב
הבשמהן אלין אקררי, שבע שמחן אינון לייה:
שטן. טמא. שונא. אבן מבלול. ערל. רע.
צפוני. אלין אינון שבע שמחן, לךבל שבע
דרגן היכליין דיליה, דכליה מטרא
מסאבא כדקאמון. לךבל אלין שבע שמחן,
איןון דאקרי בהו גיהבם, אמר דאתנוי בהי
חיביא דעלמא. ואلين אינון: בור. שחת.